

загальна задоволеність, висока значимість цінностей досягнення, безпеки і самостійності, високий рівень соціально-психологічної адаптації, високий контроль за дією, орієнтація на управління, стабільність і служіння людям, ключовою метою є реалізація в професійній сфері [1, с. 14].

Методи оцінювання задоволеності працею можна розділити на чотири групи [2]:

1. Пряме запитання респондента про його задоволеність працею.
2. Індекси (наприклад, Корнельський диспективний трудовий індекс, JDI).
3. Метод семантичного диференціала.
4. Метод побудови шкали задоволеності працею.

Щодо оцінювання рівня задоволеності працею молодих фахівців найбільш ефективним є здійснення соціологічного дослідження, що базується на проведенні анкетного опитування.

Можна висунути деякі загальні рекомендації, які доцільно впроваджувати для задоволеності працею молодих фахівців. По-перше, це розробка ефективної кадрової політики, яка б враховувала специфіку молодих фахівців на ринку праці, по-друге, особлива політика стимулювання персоналу, з особливим акцентом на його розвиток (програми адаптації, планування кар'єри молодих працівників, складання кар'єрограми співробітників), оскільки основними факторами, що знижують рівень задоволеності працею у молодих фахівців, є відсутність перспектив кар'єрного росту в організації та проблеми в системі матеріального стимулювання.

Список використаних джерел

1. Джумагулова А.Ф. Особенности профессиональной мотивации молодых специалистов: на примере работников металлургических предприятий [Автореф. дис. канд. психол. наук] / А.Ф. Джумагулова. – Санкт-Петербург. – 2010. – 25 с.
2. Ходаковська М.О. Задоволеність працею та її оцінювання / М.О. Ходаковська / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2017/06/231.pdf>.

Яковлєва Л.В., Герасимова О.О., Бездітко Н.В., Ткачова О.В., Матяшова Н.О., Бердник О.Г.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

ВИКОРИСТАННЯ КЕЙС-ЗАВДАНЬ ПРИ ВИВЧЕННІ ФАРМАКОЕКОНОМІКИ

ph-econom@nuph.edu.ua

Впровадження інтерактивних форм навчання – один з найважливіших напрямків вдосконалення підготовки студентів у сучасних закладах вищої освіти. В ході інтерактивного навчання студенти вчаться критично мислити, вирішувати складні проблеми на основі аналізу обставин і відповідної інформації, зважувати альтернативні думки, приймати продумані рішення, брати участь у дискусіях, спілкуватися з іншими людьми. При використанні інтерактивних методів навчання активність студентів виходить на перший план по відношенню до активності викладача, завданням якого стає створення сприятливої атмосфери для успішної взаємодії студентів з метою обміну знаннями та спільного пошуку рішень поставленої проблеми. В умовах впровадження в Україні нових освітніх стандартів даний підхід є актуальним, тому як згідно з сучасними вимогами студент повинен не просто вміти відтворювати інформацію, а і самостійно мислити і бути готовим приймати рішення в реальних виробничих ситуаціях.

В навчальному процесі кафедри фармакоеконіміки Національного фармацевтичного університету інтерактивні методи навчання широко використовуються під час аудиторних занять. Найчастіше – це проблемні лекції, лекції з аналізом конкретних ситуацій; лекції-дискусії, кейс-завдання; ділові ігри; робота в підгрупах та ін. При

викладанні дисципліни «Фармакоекономіка» протягом декількох років на практичних заняттях широко використовуються кейс-завдання, сутність яких полягає в аналізі конкретних практичних ситуацій. Так, з метою отримання навичок клініко-економічної оцінки фармакотерапії захворювань в реальній клінічній практиці студентам спеціальності «Клінічна фармація» пропонується кейс-завдання «ABC-, VEN-, частотний аналіз фармакотерапії захворювання в стаціонарному відділенні закладу охорони здоров'я». Для його виконання викладач надає студентам листи призначень пацієнтів з певним захворюванням. На ґрунті результатів їх аналізу студенти повинні самостійно сформулювати перелік лікарських засобів, які призначались пацієнтам, та провести оцінку призначень з використанням ABC-, VEN-, частотного аналізів. За допомогою ABC-аналізу вони визначають витрати на фармакотерапію захворювання та їх структуру. З використанням частотного аналізу студенти розподіляють лікарські засоби за частотою призначень хворим. Для визначення необхідності призначень препаратів вони використовують «формальний» VEN-аналіз. З цією метою студенти вивчають надані викладачем документи (клінічний протокол надання медичної допомоги пацієнтам з даним захворюванням, Державний формуляр лікарських засобів, локальний формуляр закладу охорони здоров'я) і визначають в них наявність призначених лікарських засобів. Заключним етапом виконання кейс-завдання є співставлення результатів ABC-, VEN-, частотного аналізів з метою визначення раціональності призначеної хворим фармакотерапії та витрат на її проведення. Після виконання завдання майбутні клінічні провізори, які входять до складу фармакотерапевтичної комісії закладу охорони здоров'я та приймають участь в розробці його локального формуляру, на ґрунті отриманих результатів повинні надати рекомендації керівництву закладу охорони здоров'я щодо включення/виключення певних лікарських засобів до/з локального формуляру, запропонувати варіанти оптимізації фармакотерапії захворювання та витрат на її проведення. Виконання кейс-завдань при вивченні дисципліни «Фармакоекономіка» дозволяє студентам оволодівати навичками дослідження практичної ситуації, знаходити шляхи і варіанти її вирішення, застосовувати отримані теоретичні знання з фармакоекономіки на практиці, набуті професійних компетенцій, а викладачам – створити під час аудиторних занять виробничу ситуацію і підготувати фахівця, здатного швидко адаптуватись до умов реальної праці.